

Nr 435.

Av herr **Nilsson** i Göteborg **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 349, med förslag till arbetstidslag för detaljhandeln, m. m.

I proposition nr 349 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till bl. a. butikstängningslagen.

Ehuru departementschefen ifråga om sistnämnda förslag i viss mån avslutit sig till, vad det gäller 11 § i butikstängningslagen, några önskemål, som av Sveriges Frukt- och Konfektyrhandlareförbund i yttrande över ett av särskilda sakkunniga avlämnat betänkande framförts till Kungl. Maj:t, kvarstå dock vissa för frukt- och konfektyrhandeln särskilt viktiga anspråk, vilka i samma yttrande påpekats men som icke i önskvärd utsträckning beaktats. Detta gäller *dels* den tid, som försäljning enligt 11 § 3 mom. 2) enligt lagen må medgivas, *dels* det varusortiment, som vid försäljning enligt samma lagrum må saluhållas.

Det må här erinras om, att andra punkten under 3 mom. tillkom vid riksdagens behandling av 1939 års butikstängningslag under motivering, att butikshandeln av frukt- och konfektyrvaror skulle jämföras med kioskhandeln, därmed beredande likställighet i konkurrenshänseende åt dessa parter. Under den tid lagen ifråga tillämpats har det dock visat sig, att bestämmelserna enligt punkt 1), som gäller kioskhandeln, och punkt 2), som gäller butikshandeln med s. k. impulsvaror, tolkas olika på skilda platser i landet. I Göteborg med flera andra städer ha kioskerna liksom butikerna medgivits försäljning till kl. 22 dagligen, alltså även sön- och helgdagar. I Stockholm däremot liksom på vissa andra platser har kioskhandeln i större utsträckning givits tillstånd att under hela den i lagen tillåtna tiden, d. v. s. till kl. 22, dagligen idka försäljning, men butikshandeln i Stockholm i intet fall givits tillstånd att bedriva försäljning längre än till kl. 20 vardagar samt helgdagar och helgdagsaftnar kortare tid samt på en hel del andra platser längst till kl. 20, i enstaka fall till kl. 21. För att nå den likställighet, som skall ligga i lagens anda och mening, torde det därför till ledning för tillståndsmyndigheterna vara önskvärt att i kommentarerna till lagtexten klart anges, att medgivande till försäljning enligt 11 § 3 mom. 2) må ske i samma utsträckning och efter enahanda grunder som vid tillståndsgivning enligt samma mom. punkt 1).

Beträffande det tillåtna varusortimentet har departementschefen tydligen icke ansett nödvändigt att tillmötesgå förbundets krav på en uppräknings

lagtexten av de olika varor, som skulle få säljas i butik med rätt till utsträckt affärstid enligt 11 § 3 mom. 2). I kommentarerna till lagen har departementschefen däremot gjort ett uttalande. Det beklagliga är emellertid, att den där gjorda definitionen ej har saklig grund. Sålunda betraktas nötter och dadlar som tillåtna varor, däremot icke kex, extrakter, fikon och russin.

Att märka är att kex alltid utgjort en stor artikel för kiosker såväl som butiker, som specialiserat sig på impulsvaror. Kexen ingår tillika som en betydande ingrediens i chokladfabrikernas tillverkningar. Beträffande extrakter torde man kunna hänvisa till kungl. förordningen ang. försäljning av vissa alkoholfria och därmed jämförliga drycker av den 8 maj 1925, som jämställer helt alkoholfri dryck med drycker, som icke innehålla mer än 2 1/4 volymprocent alkohol, vilket är fallet med extrakterna. Den har därför blivit en vanlig artikel i fruktaffärerna liksom läskedrycker och bör givetvis därför ingå i dessa butikers sortiment. Definitionen av den färska frukten är så mycket mer egendomlig, som tvenne artiklar, vilka torde få anses exakt jämförbara, nämligen dadlar och fikon, betraktats olika, den ena som färsk och den andra som torkad frukt. Att fikon icke mer än dadlar kan hänföras till gruppen torkad frukt ligger i öppen dag. Fikon förekommer året runt och i stor utsträckning i specialaffärerna, däremot endast mera sporadiskt i speceributikerna, såsom exempelvis till julen. Specialaffärerna tillhandahålla också ett flertal sorteringar, såsom i form av fikonbröd, -stänger m. m. Konfektrussinen, som tillika uteslutits från specialaffärernas sortiment enligt lagförslaget, äro också att hänföra till specialaffärernas varusortiment.

Om lagen icke skulle ändras i berörda avseenden, torde man lätt kunna inse allmänhetens ogillande, då kunderna vid köp av frukt eller konfektyrvaror efterfrågade exempelvis kex, extrakter, fikon eller konfektrussin och därvid måste hänvisas till en speceriaffär eller annan butik, som saluförde dessa varor. För fruktaffärerna, som på grund av den restriktiva butikstängningslagen och dessutom genom den uteblivna importen fått sitt sortiment tillräckligt kraftigt beskuret, betyder varje liten artikel ofantligt mycket för existensens säkerställande.

På grund av det sålunda anförda hemställa vi,

att riksdagen med godkännande i övrigt av vad Kungl. Maj:ts proposition nr 349 föreslagit måtte besluta

dels ett uttalande, att vid tillståndsgivning enligt 11 § 3 mom. 2) försäljning må medgivas i samma utsträckning och efter enahanda grunder som vid tillståndsgivning enligt samma moment, punkt 1),

dels att giva 11 § 3 mom. 2) nedanstående formulering:

2) försäljning av konfektyrer (inbegripet kex), alkoholfria drycker jämte saft och extrakter, färsk frukt (inbegripet nötter, fikon, dadlar och konfektrussin) samt produkter av

svensk frukt ävensom periodiska skrifter från annan butik än under 1) sägs, där under hela försäljningsdagen endast dessa varor saluhållas, må medgivas, såframt icke särskilda skäl till annat föranleda, i allmänhet dock icke någon veckodag längre än till kl. 22.

Stockholm den 16 juni 1942.

Olof Nilsson,
Göteborg.

Walter Sundström,
Skövde.

Olof Andersson,
Malmö.

Ruth Gustafson.

Sven Andersson,
Göteborg.
